

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyora Bastidas, vosté seguix en la *linde* i parla d'espectacle, d'un espectacle que està muntant vosté a soletes.

Mire, vosté sempre fa referència als mitjans de comunicació; se deixa sempre, interessadament, la part que li interessa. Jo ja vaig explicar que, quan vaig fer les declaracions en el sentit de: no busquen més, dirigint-me a l'extrema dreta que està fent una cacera en els tribunals d'allò que no pot guanyar en la política, que no buscaren més, que deixaren de fer patir la gent, que me tenien a mi, val?

Jo no havia encarregat un informe administratiu, entre altres coses perquè vosté sap molt bé que eixos dies jo, en fi, no estava per a estar en la conselleria, però sí que vaig dir al meu cap de gabinet, i això està tot dit el dia 21 d'abril, que calia esbrinar-se tota la veritat i que l'única consideració ací era l'interés superior de la menor. Eixa és la instrucció que jo done. I, a partir d'ahí, amb eixa paraula, «jo encarreguí l'informe», que no és una cosa literal, sinó una altra funció del llenguatge, jo el que vaig explicar, també als mitjans de comunicació, eixos que a vosté no li interessa saber, és que jo me feia responsable del que s'havia fet en la conselleria. Jo soc la responsable política de què s'ha fet en la conselleria, amb els encerts i amb les errades, amb tot.

El problema que tenen vostés, a banda de jo crec que no estudiar-se el del dia 21... Perquè ara me diu a mi: «Mintió, porque había documentos en julio». Escolte, 21 de abril de 2021. El canvi de centre ve motivat per una ordre de fiscalia, que insta al trasllat immediat de la jove. Aquesta és la cronologia i les actuacions: el 6, el 10, el 14 de juliol, en tres ocasions i per escrit, la fiscalia ordena el trasllat immediat del centre de la menor de la següent manera. Ho vaig dir jo ací, senyora Bastidas. Què acaba vosté de descobrir? Vostés estan ací tots els dies descobrint la roda i la roda porta milers d'anys inventada. Açò ho vaig contar jo ací. I vosté me pregunta si me ratifique i me diu: «¡Oiga!, en julio llegaron papeles». Clar, *llegaron papeles* que vosté ha vist mil voltes i que jo ho he contat ací, a la cambra. Si és que ací no hi ha res a amagar, ací no hi ha res a amagar.

I ací el que hi ha és una cacera política. I, senyora Bastidas, no li eixirà bé, no li eixirà bé perquè, li ho he dit i li ho he explicat mil voltes, quan se va amb la transparència, quan se va amb la veritat, eixa estratègia està condemnada al fracàs. A banda de demostrar que vosté no té ningun interès ni per esta xica ni per les altres 175, que vosté l'altre dia ve ací també a fer el ridícul, a fer-se eco d'uns *bulos* que jo li desmunte ací i, a més, fa quedar mal a la senyora Catalá. ¿No se n'adona que no se pot estar convertint mentides en veritats ni se pot anar a l'estela de l'extrema dreta perquè, una, al final acaba escaldada? I sap vosté el que passa? Doncs, hui he llegit una frase en un mitjà de comunicació que deia: «Las declaraciones de los funcionarios de ayer tampoco han cubierto las expectativas». I jo dic, i quines expectatives són eixes? Perquè eixa frase és molt reveladora. I això és el que li passa a vosté també i és que la realitat no complix amb les seues expectatives i les seues expectatives no són que se faça justícia, no són que se sàpiga la veritat, no són el benestar de les víctimes o la víctima, no, ni tan sols les

responsabilitats polítiques depurar-les, no; les seues expectatives són que jo dimitisca.

I, mire, doncs, efectivament, les declaracions i la realitat no responen a les seues expectatives.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Següent pregunta, 1.156, que formula l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez, en nom del Grup Parlamentari Popular, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Muy buenas tardes ya, señor *conseller*.

Hoy nos hemos desayunado con este titular en un medio amigo: «El Consell rehará el presupuesto para responder a la inflación». Lo relevante no es el titular, lo relevante es el subtítular: «Puig anuncia un plan de medidas aún por concretar...». Oiga, ¿qué es esto de anunciar un plan sin concretar? ¿Creen ustedes que diciendo la palabra *plan* la inflación baja de aquí a aquí? ¿Ese es el plan? Porque le tengo que recordar que hace veinte días el presidente Puig, en esta tribuna, ya anunció un decreto ley. ¿Y dónde está el decreto ley, está junto al plan?

Claro, yo es que creo que ustedes se ríen de la gente, sinceramente. Y aquí, en esta tribuna, ustedes se ríen de todos nosotros. Porque yo sé que quizá 20 días para ustedes, que tienen una cita obligada a final de mes con sus sueldos, no es importante; pero, para la gente, 20 días empieza a ser un mundo. Yo no sé si se han enterado de lo que está pasando en España y en esta comunidad.

Pero, claro, una de las grandes cuestiones es lo de rehacer el presupuesto. Oiga, ustedes, para rehacer el presupuesto, ¿qué van a hacer? ¿Van a dejar de ser el gobierno más caro y más numeroso de la historia de la Generalitat o eso tampoco lo va a paliar la inflación? ¿O quizá, por fin, ustedes van a querer cumplir la palabra que dio el presidente Sánchez a todos los presidentes autonómicos de decirles: hay que bajar impuestos?

Y de esto le quiero hablar, ¿va a bajar impuestos, señor Soler, los va a bajar? Porque, claro, ciertamente, la comunidad está en una situación tremendamente controvertida en el ámbito tributario. Estamos en récord. Ustedes son récord en el gobierno más numeroso y más costoso de la historia de la comunidad y pone a todos los valencianos en récord a niveles impositivos. Estamos en récord en todo, absolutamente en todo: IRPF, sucesiones, donaciones, patrimonio, impuesto de transmisiones patrimoniales, actos jurídicos documentados..., lo que quiera; estamos en récord.

Y ahí va la pregunta y yo le quiero decir: ¿considera el Consell que la Comunidad Valenciana está bien posicionada en términos de competitividad fiscal?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Contestarà el conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, president.

Supose, senyor Ibáñez, que a vosté el que li importa és la competitivitat econòmica, és a dir, que esta economia siga competitiva en un món... Però, de competitivitat fiscal, a vosté, si llig la Constitució, l'article 31, el que li hauria de preocupar és que el nostre sistema fiscal siga progressiu, que paguen els que més tinguen, que paguen menys els que no tinguen... Perquè vosté és constitucionalista, dic jo.

I també l'importaria l'article 156 de la Constitució, que parla que hem de tindre mitjans, recursos suficients i equitatius perquè tots els espanyols, també els valencians, puguen tindre uns serveis públics fonamentals, d'acord amb el model de vida d'Europa, sanitari, educatiu, etcètera, com toca. Crec que això és el que el que li preocupa.

I li diria més, tenim eixe sistema fiscal, progressiu i redistributiu. I li diria més encara, gràcies en part a això, a la cohesió social que això significa, totes les xifres que ens donen sobre competitivitat econòmica són molt positives. L'última és la del BBVA Research, que encara que és previ a la invasió d'Ucraïna, i caldria corregir a la baixa, evidentment, ens dona un diferencial de creixement superior a la mitjana espanyola. I què dic de l'atracció que tenen les grans inversions, com la que..., ja sé que vostés estan incòmodes, però que he de recordar, com la de Volkswagen en Sagunt.

De què estem parlant? Això és el que preocupa als valencians. Això és el que preocupa als valencians, que sigan competitiu, que creem llocs de treball, que siguen estables, i evidentment lluitar contra l'increment de costos. Perquè açò és un *shock* d'oferta, i cal actuar adequadament. Un *shock* d'oferta que, desgraciadament, no hem creat nosaltres, sinó que ha vingut des de fora, d'un senyor que està en Moscou i d'unes relacions que tenim, afortunadament, gràcies a Europa, que podem lluitar més eficaçment. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarà la pregunta el senyor Ibáñez, l'il·lustre... Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Sí, muchas gracias.

Mire, le voy a dar una mala noticia. El IRPF ha sido y es progresivo de nacimiento. No lo han creado ustedes ni es progresivo porque ustedes lo digan, no; lo es por obligación legal. Y bajar los impuestos no tiene nada que ver con la progresividad. Uno puede bajar los impuestos y el IRPF seguirá siendo progresivo, a pesar de ustedes.

Por cierto, ¿por qué el impuesto de transmisiones patrimoniales no es progresivo en esta comunidad? ¿Sabe por qué? Por decisión de ustedes. ¿Por qué el impuesto de transmisiones patrimoniales es el más caro de toda España en esta comunidad? Por decisión de ustedes. ¿Y por qué ocupamos el penúltimo lugar en España en competitividad fiscal? Precisamente por ustedes. Oiga, ¿y por qué los valencianos, desde el 2016 al 2020, pagan 468,80 euros más en impuestos? A pesar de ustedes.

Y usted nos habla de inversiones. Oiga, si al final su éxito es privatizar las inversiones, oiga, bienvenidos a la privatización. Porque, claro, la gran obra maestra de la Comunidad Valenciana ha sido que venga Volkswagen aquí. Perfecto, pero eso no depende de usted. ¿Qué ha hecho usted con 170.000 millones de euros que ha manejado en estos años? ¿Comprar blusones falleros? ¿Ha hecho algo más, señor *conseller*?

Pero, claro, después vienen las trampas al solitario que usted se hace, y entonces sale el presidente...

El senyor president:

Senyoria...

El senyor Ibáñez Bordonau:

...y dice: «No, es que en la franja de 16.000 euros en IRPF estamos por debajo de la media». Estamos por debajo de la media si hacemos alguna trampita, ¿no? Porque, claro, ustedes cuentan ahí Navarra, Vizcaya, Guipúzcoa y Álava. Si vamos a las autonomías de régimen común...

El senyor president:

Senyoria, per favor...

El senyor Ibáñez Bordonau:

...no estamos por debajo de la media, estamos por encima de la media -y acabo-. Pero le voy a decir una cosa, los valencianos se ahorran, si estuviéramos así, con respecto a la media dos euros al mes. Pero ¿me puede decir a partir de la franja de 20.000 cómo estamos, señor *conseller*? Por encima de la media. Por encima de la media en todas las franjas. En todas las franjas.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Por lo tanto, deje, por favor, de hacer trampas al solitario y baje los impuestos.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Jo, quan el sent a vosté, diria que em torbe. Perquè, anem a vore, vosté representa un partit polític que tenia el sistema fiscal més regressiu d'Espanya. El més regressiu, que l'any 2017 vam haver d'arreglar-lo nosaltres, perquè les rendes baixes pagaven més que en qualsevol altre lloc d'Espanya, i les rendes altes menys que en ningun lloc d'Espanya. Nosaltres vam haver de fer una reforma fiscal en el sentit que mana la Constitució, fent que un milió cinc-cents mil valencians pagaren menys, els de les rendes baixes i mitjanes. De què estem parlant? Estem parlant d'un sistema fiscal que, amb el que podem fer, que és el tram autonòmic, perquè amb el tram estatal no podem fer absolutament res, resulta que vàrem donar-li la volta al calcetí.

I el Partit Popular de què està parlant en este moment, per favor? De què està parlant? Hem de crear situacions per a continuar amb els privilegis dels que més tenen? Estem parlant, quan vosté parla de competitivitat fiscal, que és una aberració conceptual, està parlant de *dumping* fiscal? Amb la capacitat fiscal que tenim? Sense l'efecte centralitat que té Madrid? Amb l'acumulació de rendes que tenen? Amb la renda per càpita 123 sobre 100? De què estem parlant? Per favor, estem parlant d'un tema molt sensible, en el que la demagògia és molt fàcil, però sobre el qual cal parlar rigorosament.

I no vàrem fer només la reforma del 2017, l'any passat vàrem fer una altra reforma, en la mateixa línia, de continuar treballant perquè qui més tinga més pague, i alhora fer possible que en esta societat la cohesió social siga bona per a tots, inclús per als que més tenen. Inclús per a les empreses. La cohesió social és fonamental, la pau social és fonamental, per als negocis.

És que s'ha de ser del segle XIX per a continuar fent les coses que diuen. Baixar impostos, però, per favor, baixar impostos, com el que s'està fent en Madrid o el que el senyor Mazón ens va dir, que els baixem els impostos als de rendes baixes per a prendre un café més dels que prenien? I estem parlant de baixar els impostos, que són deu vegades més, a la gent que té rendes altes.

Per favor, una miqueta de seriositat. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Pregunta que formula la il·lustre diputada Yaneth Giraldo, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Giraldo Jiménez:

Gracias, señor presidente.

Señor *conseller*, tiene hoy una segunda oportunidad. Ayer le pregunté al señor Puig qué iba a hacer, si se iba a desmarcar del señor Sánchez e iba a deflactar la tarifa autonómica del IRPF para favorecer a los que menos ganan en la Comunidad Valenciana, y usted me contestó hablando del origen de la inflación.

Hoy tiene una nueva oportunidad, explíqueme qué va a hacer el Consell para afrontar la inflación más alta en los últimos 37 años.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el conseller d'Hisenda i Model Econòmic. Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, president.

No descobrisc el Mediterrani si diguem que vivim en un món interdependent. I que, efectivament, tot el que puga fer el senyor Putin afecta tota Europa, tot el món, evidentment també a nosaltres.

Estem davant del pitjor escenari bèl·lic a Europa des de la Segona Guerra Mundial, com vosté sap molt bé. Un escenari que al costat de les tensions prèvies, alguns diuen que el senyor Putin estava fent caixa els mesos anteriors per a poder fer la guerra, per això les tensions en el preu de l'energia des de fa mesos, el mercat del gas, les matèries primeres... És un efecte, com dic, planetari, i sobretot europeu.

Per això, la resposta a la inflació és la intervenció del govern i les institucions de la Unió Europea en l'economia, per ser les competents per a regular i frenar els preus energètics. Per primera vegada, Europa ha permès a Espanya i a Portugal poder actuar sobre els preus de l'energia. És que està demostrat que la teoria neoliberal és un fracàs absolut! Però no perquè les fallides de mercat són permanents..., i, escolte, jo soc dels que pensa que el mercat és un bon